

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 11/2018-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ludmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká 2/B, Pezinok, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. Er 59/1996 z 20. októbra 2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká 2/B, Pezinok, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného

súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Er 59/1996 zo 7. augusta 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ v procesnom postavení povinného v exekučnom konaní podal 31. októbra 2016 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 21 CoE 65/2016 z 28. júna 2016, ktorý potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. Er 59/1996 z 21. septembra 2015, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie exekúcie. K predmetnému dovolaniu sťažovateľ priložil plnú moc z 27. októbra 2016 udelenú na zastupovanie v dovolacom konaní advokátke JUDr. Emílii Korčekovej s dôvetkom „*bytom Pezinok, L. Novomeského 25*“, avšak v splnomocnení sa neuvádza, že ide o adresu pre doručovanie písomností, alebo žeby splnomocnená advokátka žiadala o doručovanie písomností na (túto) inú adresu, ako je adresa jej sídla registrovaná v Slovenskej advokátskej komore (ďalej len „SAK“).

Okresný súd v rámci prípravy veci na jej predloženie dovolaciemu súdu vyzval sťažovateľa 28. júna 2017 na úhradu poplatku za podané dovolanie v lehote 10 dní od doručenia výzvy s poučením o následkoch prípadného nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote formou zastavenia konania. Výzva bola (podľa dokladu preukazujúceho doručenie, pozn.) doručená právnej zástupkyňi sťažovateľa 3. júla 2017 na adresu jej sídla evidovaného v zozname advokátov vedeného SAK.

Okresný súd z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote (ktorá uplynula 14. júla 2017 – piatok, pozn.) podľa § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnom poplatku a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) dovolacie konanie zastavil uznesením č. k. Er 59/1996-1202 vydaným vyšším súdnym úradníkom 7. augusta 2017. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť 25. augusta 2017, o ktorej rozhodla sudkyňa okresného súdu napadnutým uznesením tak, že jeho sťažnosť zamietla.

Sťažovateľ uhradil súdny poplatok za podané dovolanie jeho zložením na účet Slovenskej pošty, a. s., až 18. júla 2017.

Prílohu sťažnosti tvorí fotokópia elektronickej letenky preukazujúca pobyt právnej zástupkyne sťažovateľa v zahraničí v období od 5. júla 2017 do 16. júla 2017.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta najmä neúčinné doručovanie zásielky obsahujúcej výzvu na zaplatenie poplatku za dovolanie, ktorá bola doručovaná na adresu sídla advokátky, a nie na adresu (jej bydliska, pozn.) uvedenú v splnomocnení. Sťažovateľ zároveň spochybňuje pravosť podpisu advokátky. V uvedenom postupe vzhliada aj odňatie možnosti konať pred dovolacím súdom a svojvoľné konanie okresného súdu. K tomu okrem iného uvádza:

«Sťažovateľ nahliadnutím do spisu... zistil a spoľahlivo ustálil, že porušovateľ... nedoručoval písomnosti na adresu ním splnomocnenej advokátky:

JUDr. Emília Korčeková, advokát, L. Novomeského č. 25, 902 01 Pezinok, uvedenú v splnomocnení vystaveného advokátke sťažovateľom dňa 27. 10. 2016... s vlastnoručným podpisom advokátky JUDr. Emília Korčeková a pripojením jej pečiatky s adresou L. Novomeského 25. 902 01 Pezinok - teda uvedením inej adresy advokáta na doručovanie písomností podľa § 106 ods. 1 CSP prvá časť vety (príloha č. 5 – na č. l. 1174 spisu), pričom závažné procesnoprávne pochybenia porušovateľ neprípustne zlegalizoval vydaním arbitrárne a nepresvedčivo, nekonzistentne odôvodnených zamietajúcich uznesení č. k. Er/59/1996 -1214 zo dňa 20. októbra 2017 (príloha č. 18) a č. k. 0 Er 59/1996-1214 zo dňa 20. októbra 2017 (príloha č. 19), ktorými porušovateľ svojvoľne odmietol dôvodnú a zmysluplnú sťažnosť sťažovateľa voči arbitrárne a nepresvedčivo odôvodnenému uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. Er 59/1996 zo dňa 07. 08. 2017 vydané vyšším súdnym úradníkom konajúcim a rozhodujúcim svojvoľne v úmysle zmarit' prejednanie dovolania Najvyšším súdom SR... čím mu zmaril v dôsledku vlastných závažných procesnoprávných pochybení a špekulácií na úkor spravodlivosti jeho právo riadne konať pred dovolacím súdom, keďže výzvu na zaplatenie súdneho poplatku... na podklade vadného a zmätočného pokynu vyššieho súdneho úradníka... porušovateľ nedoručoval na adresu advokátky JUDr. E. Korčekovej, L. Novomeského č. 25, 902 01 Pezinok uvedenú v splnomocnení vystavenom sťažovateľom dňa 27. 10. 2016, ale na vadnú adresu JUDr. Emília Korčeková, Malacká 2/B, 902 01 Pezinok, teda

nezabezpečil ústavne konformný postup podľa §-u 106 ods. 1 CSP prvej časti vety , čo malo v konečnom dôsledku za následok porušenie práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; o to viac, že táto zásielka súdu nebola doručovaná do vlastných rúk splnomocnenej advokátky JUDr. Emília Korčeková, nikdy jej nebola účinne doručená poštovým doručovateľom do vlastných rúk a to dňa 03. 07. 2017, pričom sťažovateľ vykonaním previerky dňa 24. 11. 2017 na Pošte Pezinok spoľahlivo zistil a ustálil, že doručienka bola dňa 03. 07. 2017 podpísaná poštovou doručovateľkou a táto NEPRAVÁ doručienka sa vrátila porušovateľovi - vid'. dôkaz na č. l. 1184 spisu (príloha č. 10).

... Teda povinnosťou porušovateľa bolo vykonať šetrenie na zistenie skutkového stavu veci cestou Slovenskej pošty a. s., pričom podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR nie je povinnosťou účastníka, ktorému bola zásielka doručovaná poštou, navrhnúť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržiaval a že na doručení nie je vlastnoručný podpis advokátky JUDr. E. Korčekovej z dôvodu , že účastník konania nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je osvedčené.

Preto záver súdu o účinnom doručení bude možný len vtedy, ak bude spoľahlivo zistené, že adresát sa v mieste doručenia a v čase doručovania zdržoval a že na doručení je vlastnoručný podpis adresáta advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, resp. splnomocnenca (podľa ust. §-u 109 ods. 1, ods. 2 CSP), i keď aj tento dôkaz, za daného skutkového stavu veci, by bol nadbytočný, keďže z obsahu spisu a doručeníky je nesporným, že porušovateľ doručoval výzvu na zaplatenie súdneho poplatku... NESPRÁVNE a VADNE na adresu JUDr. Emília Korčeková, advokát, Malacká 2/B, 902 01 Pezinok a to všetko v rozpore s ust. §-u 106 ods. 1 CSP...

... porušovateľ v odôvodneniach oboch (totožných) zamietajúcich uznesení nevysvetlil a dôsledne, presvedčivo neodôvodnil, prečo po podanom dovolaní sťažovateľom doručoval vyjadrenie oprávneného č. l. 1178 a nasl. zastupujúcej advokátke JUDr. Emília Korčeková na adresu uvedenú v splnomocnení...

Podáva sa, že porušovateľ svojvoľne zmenil adresu na doručovanie písomností splnomocnenej advokátke sťažovateľa JUDr. E. Korčekovej z adresy L. Novomeského č. 25, 902 01 Pezinok na adresu: Malacká 2/B, 902 01 Pezinok bez toho, žeby zastupujúca

advokátka doručila porušovateľovi zmenu adresy na doručovanie... pričom na doručeníke zo dňa 03. 07. 2017 nie je vlastnoručný podpis advokátky JUDr. E. Korčekovej a ani dátum nie je ňou vlastnoručne napísaný.

Sťažovateľ tvrdí, že postupom porušovateľa a jeho identickými rozhodnutiami z 20. októbra 2017 pod č. k. Er 59/1996-1214 a pod č. k. 0 Er/59/1996-1214 porušovateľ porušil princíp právnej istoty a legitímneho očakávania, porušovateľ sťažovateľovi odňal možnosť riadne konať pred dovolacím súdom... čo malo v konečnom dôsledku za následok porušenie jeho základného práva na prístup k súdu a na súdnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv, ako aj porušenie práva sťažovateľa na účinný opravný prostriedok pred vnútroštátnym súdom podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže voči obom svojvoľne vydaným uzneseniam porušovateľ zneužitím práva, aplikáciou ust. §-u 355 ods. 2 C. s. p., nepripustil odvolanie. Teda sťažovateľovi znemožnil podať dovolanie na Najvyšší súd SR.

... písomnosti doručované porušovateľom splnomocnenej advokátke JUDr. Emília Korčeková po 28. 06. 2017 na adresu: Malacká 2/B, 902 01 Pezinok nemožno vzhľadom na ust. §-u 106 ods. 1 CSP prvá časť vety považovať za riadne doručované, s čím sa porušovateľ nevysporiadal, v napadnutých uzneseniach obhajuje neobhájiteľné, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci, arbitrárne odôvodnenie napadnutých uznesení...

... Sťažovateľ zastáva právny názor a tvrdí, že vzhľadom na okolnosti neprípustne navodené porušovateľom zaplatil súdny poplatok 10,- Eur za dovolanie riadne a včas, bezodkladne potom ako sa dňa 17. 07. 2017 dozvedel o tejto povinnosti, čo oznámil aj elektronicky súdu – vid'. mail sťažovateľa zo dňa 17. júla 2017 doručený porušovateľovi - č. l. 1200 spisu s deklarovaním skutočnosti, že dňa 17. 07. 2017 obdržal od JUDr. E. Korčekovej (po jej návrate z rodinnej dovolenky v Bulharsku) originál výzvy na zaplatenie súdneho poplatku 10,- € za dovolanie, ktorý bude uhradený priloženou zloženkou zajtra - 18. 07. 2017, doručený do podateľne porušovateľa dňa 18. 07. 2017 (príloha č. 12), teda tu nebol dôvod na zastavenie konania pre údajné nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie...

... porušovateľ sa dôsledne nevysporiadal s ustanovením §-u 106 ods. 1 CSP prvá časť vety ako aj s tým, že na splnomocnení vystavenom sťažovateľom k zastupovaniu ho v dovolacom konaní je uvedená iná adresa... na ktorú porušovateľ jej písomnosti v konaní vedenom pod č. k. Er 59/1996 doručoval a až po 28. 06. 2017 jej svojvoľne a bez toho, aby žiadala zmenu adresy na doručovanie jej písomností, doručoval písomnosti na adresu Malacká 2/B, Pezinok, takže tvrdenia porušovateľa sa zakladajú iba na „dohadoch“ v úmysle vyvinieť sa z jeho protiprávneho konania a nedoručovania výzvy na zaplatenie súdneho poplatku na inú súdu známu adresu...

Sťažovateľ teda tvrdí, že uzneseniami porušovateľa bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože zastavenie konania znamená pre ňu nemožnosť, resp. upretie jej práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom - t. j. dovoľaním - svojho práva.

Sťažovateľ zastáva právny názor, že ak porušovateľ zneužitím ust. §-u 355 ods. 2 C. s. p. nepripustil možnosť podania odvolania, tak došlo k porušeniu jeho práva súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 ústavy, k porušeniu jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

K podpisu poštovej doručovateľky na doručenke NIE JE PRIPOJENÝM, žeby vystupovala ako SPLNOMOCNENEC na preberanie zásielok, čo porušovateľ „akosi“ prehliadol, keď sa dôsledne nevysporiadal s ust. §-u 109 ods. 1, ods. 2 CSP, takže je sporným, kedy a ktorého dňa, o ktorej hodine sa advokátka JUDr. Emília Korčeková o tejto zásielke reálne mohla dozvedieť, keďže originál tejto zásielky doručila sťažovateľovi po návrate z jej dovolenky v Bulharsku v dňa 17. 07. 2017, kde sa nachádzala od 05. 07. 2017.

Podľa právneho názoru sťažovateľa je aj v tomto smere odôvodnenie napadnutých uznesení vydaných porušovateľom dňa 20. októbra 2017 iba formalizmom nevystihujúcim podstatu súdnej veci.»

Sťažovateľ tiež navrhuje, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, čo odôvodňuje takto:

„Túto sumu vníma ako primeranú a spravodlivú vzhľadom k okolnostiam prípadu, ktoré pre sťažovateľa vyšli najavo dňa 16. 11. 2017, kedy nahliadnutím do spisu č. k. Er 59/1996 v INFO kancelárii Okresného súdu Bratislava V zistil, že sa stal obeťou deštruktívneho konania zo strany porušovateľa, ním realizovanej svojvôle v úmysle dosiahnuť zastavenie konania o dovolaní, aby tak nebolo možným preskúmať Najvyšším súdom SR, resp. následne Ústavným súdom SR jeho zjavne nezákonné a protiústavné konanie na škodu sťažovateľa a jeho manželky, čo už raz riešil ústavný súd nálezom.“

Na základe argumentácie obsiahnutej v sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom vyslovil porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

II.1 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Ústavný súd v súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti považuje za potrebné poukázať aj na svoje ústavné postavenie, z ktorého vyplýva, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd

zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.). Je v právomoci všeobecného súdu vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (m. m. I. ÚS 19/02, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane uvádza, že ak sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie základného práva, ktoré podľa okolností prípadu nemohlo nastať, ústavný súd sťažnosť odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. II. ÚS 70/99, III. ÚS 45/03).

V zmysle ustáleného právneho názoru ústavného súdu postup všeobecného súdu, ktorý je v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi), nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1 alebo ak sú na to dôvody podľa odseku 2. Prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka.

Podľa § 110 ods. 1 poslednej vety Civilného sporového poriadku sa výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom doručujú iba zástupcovi.

Podľa § 39 Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory je advokát povinný zabezpečiť v mieste svojho sídla alebo pracoviska štatutára zapísaného v matrike komory možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecnými právnymi predpismi o doručovaní.

V relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu sa uvádza:

«5. K námietke povinného, že na doručení absentuje originál vlastnoručného podpisu advokátky a že súd mal napadnuté uznesenie doručovať zastupujúcej advokátke na adresu L. Novomeského 25, Pezinok, a nie na adresu Malacká 2/B, Pezinok, súd uvádza, že napadnuté uznesenie doručoval na adresu advokátky, ktorú mala a má uvedenú v zozname advokátov, ktorý je vedený Slovenskou advokátskou komorou, a to Malacká 2/B, 902 01 Pezinok. Zo zoznamu advokátov je zrejmé, že advokátka povinného tam nemá uvedenú žiadnu inú adresu na doručovanie písomností. Advokátka zároveň neuviedla, nepredložila ani splnomocnenie, že ju má zastupovať iný advokát s adresou pre doručovanie písomností L. Novomeského 25, 902 01 Pezinok. Adresu L. Novomeského 25. Pezinok advokátka neuvádza ako adresu na doručovanie písomností. To, že ju má na svojej pečiatke, resp. že ju uvádza na podaniach avšak bez uvedenia, že ide o adresu na doručovanie písomností, nepokladá súd za odkaz na inú adresu na doručovanie písomností.

6. K námietke, že podpis na doručení nie je originálom vlastnoručného podpisu, čo má mať súd za preukázané z jej iných vlastnoručných podpisov na podaniach, ktoré sú obsahom spisu, súd uvádza, že nie je úlohou súdu posudzovať a porovnávať podpisy na jednotlivých podaniach či doručeniach. Zároveň súd poukazuje na ustanovenie § 111 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Súd tiež poukazuje na ustanovenie § 109 ods. 2 Civilného sporového poriadku, z ktorého je zrejmé, že písomnosť určenú advokátovi môže prijať aj osoba, ktorá je v pracovnom pomere alebo inom obdobnom pracovnom vzťahu k adresátovi a ten ju poveril prijímaním písomností. Súd konštatuje, že v tomto prípade

povinný samotným svojim tvrdením nepreukázal, že písomnosť (výzvu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10,00 Eur) na adrese sídla advokátskej kancelárie advokáta povinného (Malacká 2/B, Pezinok) prevzal niekto iný ako advokát, resp. iná osoba v zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nehodnotiac kvalitu, či podobnosť podpisov, nabáda na to však v sťažnosti advokátka, takmer identický podpis sa nachádza aj na doručenke zo zásielky, v ktorej bolo rovnakej advokátke doručované vyjadrenie oprávneného k dovolaniu povinného na adresu L. Novomeského 22, Pezinok. Podanie adresované advokátke povinného zjavne našlo svojho adresáta, advokátka ho prevzala dňa 08. 12. 2016, o čom svedčí doručenka, ktorá je založená v spise a tiež skutočnosť, že k doručovanému podaniu sa vyjadrila.

7. K tvrdeniu, že advokátka sa v čase od 05. 07. 2017 do 16. 07. 2017 nachádzala v zahraničí na dovolenke, a preto v tomto rozhodnom období nebolo plnenie povinností možné, súd uvádza, že žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku súdu neukladá, aby pred doručovaním písomností stranám sporu alebo ich advokátom, skúmal, či bude možné písomnosti doručiť, alebo či sa nachádzajú, a to najmä v letnom období, na dovolenke. Súd má za to, že výzvu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 10,00 Eur prevzala advokátka dňa 03. 07. 2017, teda ešte pred odletom na zahraničnú dovolenku, nakoľko z predloženej letenky je zrejmé, že na dovolenke bola od 05. 07. 2017 do 16. 07. 2017. Účinné doručenie predmetnej výzvy potvrdzuje aj vyjadrenie povinného v podaniach, ktoré boli doručené súdu dňa 17. 07. 2017 (e-mailom) a dňa 18. 08. 2017 aj osobne, kde uvádza, že: „... dnešného dňa (pozn. 17. 07. 2017) som obdržal od JUDr. E. Korčekovej... originál výzvy na zaplatenie súdneho poplatku 10,- € za dovolanie...“. Je teda zrejmé, že aj táto písomnosť bola doručená jej adresátovi. Zo zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora je zrejmé, že v tomto zozname je zapísaná iba jedna advokátka JUDr. Emília Korčeková, a to so sídlom Malacká 2/B, 902 01 Pezinok, ktorej bola výzva adresovaná, nie je tam zapísaná iná advokátka JUDr. E. Korčeková.

8. V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že advokátka je v zmysle § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka podnikateľom. Miestom jej podnikania je v zmysle § 2 ods. 3 Obchodného zákonníka adresa, ktorá je ako miesto podnikania zapísaná v evidencii ustanovenej osobitným zákonom, v danom prípade zozname advokátov, ktorý

vedie Slovenská advokátska komora. Na takto zapísanej adrese si písomnosť prevzala – dňa 03. 07. 2017, a nežiadala doručovať písomnosti na inú adresu.»

Vychádzajúc z citovaného ústavný súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu nevykazuje znaky arbitrárnosti, je zrozumiteľné a konzistentné a dáva odpoveď na všetky pre posudzovanú vec rozhodujúce skutočnosti a námietky sťažovateľa. Okresný súd podľa názoru ústavného súdu aplikoval § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v platnom a účinnom znení ústavne konformným spôsobom neodkláňajúc sa od jeho zmyslu a účelu. V závere ústavný súd konštatuje, že neboli splnené ani zákonom ustanovené podmienky pre iný postup okresného súdu v zmysle § 10 ods. 2 (nezastavenie konania pre nezaplatenie poplatku), resp. podľa § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch (zrušenie uznesenia o zastavení konania).

Námietka sťažovateľa, že výzva na úhradu poplatku nebola doručovaná jeho právnej zástupkyňi na adresu bydliska uvedenú v splnomocnení, je bez právneho významu, keďže okresný súd doručoval písomnosť advokátke na adresu jej sídla evidovanú v zozname advokátov vedeného SAK, ktorej prípadné zmeny je advokát povinný bezodkladne hlásiť a zároveň je povinný zabezpečiť preberanie zásielok na tejto adrese. Samotné uvedenie adresy bydliska advokáta na splnomocnení je bez právneho významu, pokiaľ nebola adresa bydliska výslovne označená ako adresa pre doručovanie písomností, prípadne súdu nebola adresovaná žiadosť o doručovanie písomností na túto adresu odlišnú od adresy sídla advokáta uvedenú v zozname advokátov. Na základe uvedeného nemožno považovať postup okresného súdu za nesúladný s procesnými normami.

Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa o nepravosti podpisu advokátky na doručení, ide o tvrdenie, ktoré nemá oporu v predložených alebo navrhnutých dôkazoch, a preto nie je podľa názoru ústavného súdu spôsobilé vyvrátiť prezumpciu správnosti údajov uvedených na doručení. Navyše, ani doklad preukazujúci pobyt advokátky v zahraničí od 5. júla 2017 nespochybňuje možnosť prevzatia zásielky na adrese sídla advokátky 3. júla 2017 či už osobne, alebo povereným zamestnancom.

Námietka sťažovateľa o riadnom a včasnom zaplatení súdneho poplatku za dovolanie neobstojí vzhľadom na to, že výzva bola doručená právnej zástupkyni sťažovateľa 3. júla 2017, lehota na zaplatenie poplatku uplynula piatok 14. júla 2017 a poplatok bol zložený na účet Slovenskej pošty, a. s., 18. júla 2017, teda po márnom uplynutí lehoty určenej okresným súdom.

Ústavný súd preto zastáva názor, že neexistuje ústavne relevantný dôvod na to, aby do napadnutého uznesenia okresného súdu svojím rozhodnutím zasahoval, pretože jeho odôvodnenie nesignalizuje takú príčinnú súvislosť s namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorá by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohla viesť k záveru o vyslovení ich porušenia. Ústavný súd preto túto časť sťažnosti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy a čl. 13 dohovoru

Sťažovateľ namieta aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu. Aj pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti sa ústavný súd sústredil na posúdenie, či ju nemožno považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Citovaný čl. 46 ods. 2 ústavy garantuje právo na súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy v rámci správneho súdnictva, ktoré vo veci sťažovateľa nie je „v hre“, a teda nie je na posudzovanú vec aplikovateľné. V tejto súvislosti pripomína, že za nedostatok

vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorá vo všeobecnosti zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej, pôjde predovšetkým vtedy, ak ide o také základné právo alebo slobodu, ktoré nie je *ratione materiae* aplikovateľné na posudzovanú vec.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol aj v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

K namietanému porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, ktoré podľa sťažovateľa spočíva v nemožnosti podať odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v určenej lehote, ústavný súd dodáva, že sťažovateľ mal k dispozícii efektívny prostriedok nápravy vo forme sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom (o zastavení konania pre nesplnenie podmienky konania), o ktorej rozhodla sudkyňa okresného súdu tak, že sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj v časti namietaného porušenia čl. 13 dohovoru sťažnosť za zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2018